

"JEG DØR,

HVIS

Jasmins forældre truer med at slå hende ihjel. **Hendes fætter, som hun skal tvangsgiftes med, forsøger at voldtage hende.** Som 19årig får Jasmin nok. Hun flygter og får en ny identitet.

Jeg vil ikke!
Jasmin hylér og begynder at hyperventilere.
Hendes mor tager hende i armen og slæber hende ind på det 35 kvadratmeter

store værelse med de orange vægge og de nedrullede gardiner, hvor Jasmin plejer at sove sammen med moren og lillesøsteren. Hendes fætter er derinde. Eller "ham fra Pakistan", som Jasmin kalder ham. Hun bryder sig ikke om at kalde ham sin fætter.

Solgt til tvangsægteskab

- *Han er kommet helt fra Pakistan, og så opfører du dig som en fremmed! Hvad er der med dig?*

Jasmins mor er vred. Det hele har været arrangeret længe. Jasmin har arbejdet i en bistro de seneste fem år, og alle de penge, hun tjener, afleverer hun til moren. Pengene er blevet brugt til at købe en lejlighed i Sverige, og Jasmin er blevet svensk statsborger. Alt sammen for at hun nu kan blive gift med fætteren uden om den danske 24-års regel, der blandt andet siger, at begge parter skal være fyldt 24 år, før de kan blive familiesammenført.

Jasmins mor har betalt faren 13.000 kroner for, at Jasmin bliver gift med morens nevø frem for farens. Med i handlen er en aftale om, at han fremover skal blande sig uden om Jasmins liv. Hun føler sig dybt svigtet. Hvad er det for en mor, der køber én?

Voldtægt løser alt

Jasmin har ikke spist i flere dage. Hun har også skåret i sig selv med en hobbykniv. Hun vil gøre alt for at være en god datter, men hun vil ikke giftes med sin fætter. Han er ulækker. Trekantet. Med små tynde ben og en bred overkrop. Øjnene er mørke. Hans hår er fedtet ind i voks, og han har hår på ryggen og armene. Han lugter dårligt og puster, når han taler. Moren forlader værelset og låser døren udefra. Hun mener, at

hvis Jasmin har sex med fætteren, vil alting løse sig. Jasmin beder til Gud om, at han vil tage hendes liv. Fætteren sidder som en mørk skygge foran hende. Lyset er slukket, og han græder stille.
- *Hvorfor er du sådan? Hvad har jeg gjort?*

>> Det er ikke første gang, han har slået hende eller prøvet at tvinge hende til sex. Men det er første gang, hun ikke kan undslippe. <<

han hiver hende tilbage. Han stikker hånden ind under hendes bluse og famler med hendes BH. Hun skriger højt, og han skubber hende væk.

- *Hvis du rører mig, og jeg bliver gravid, så dræber jeg barnet!*

Han tager hårdt fat om Jasmins overarm og klemmer til, så hun får blå mærker. Han kalder hende en kælling. Ligesom hendes mor. Han slår hende i hovedet med sine store hænder. Det føles som en tung sten, der bliver kastet mod hendes ansigt. Jasmin føler, hun skal besvime. Det er ikke første gang, han har slået hende eller prøvet at tvinge hende til sex. Men det er første gang, hun ikke kan undslippe. Efter en halv times kamp og skrigeri, åbner moren endelig døren. Faren er på vej hjem, og hun er bange for hans reaktion.

Tævet i koma

Moren fortæller Jasmin skrækhistorier om muslimske piger, der opfører sig som hende. Blandt andet om en tyrkisk pige fra hendes arbejde, der ikke ville giftes med den dreng, som hendes forældre havde valgt

- *Det har ikke noget med dig at gøre, men det du gør, er forkert,* svarer Jasmin.

- *Hvad vil vores mødre ikke tænke?,* siger han og lægger sig i sengen ved siden af Jasmin.

Jeg dræber barnet

Jasmin vil ikke ligge ved siden af fætteren. Hun rejser sig op, men

>> Hendes brødre, forældre og kommende mand gav hende så mange tæv, at hun endte i koma. <<

- FORTSÆTTES

JEG BLIVER”

Hvorfor fortæller Jasmin sin historie?

- Først og fremmest håber jeg ikke, at andre nogensinde havner i samme situation som mig. Men hvis det skulle ske, så synes jeg, det er vigtigt, at de ved mere og har flere informationer, end jeg havde, fortæller Jasmin

Før hun flygtede hjemmefra, søgte hun meget efter mennesker, der havde prøvet det samme.

- Jeg ville så gerne læse om andre menneskers flugt, men der var intet at hente. Man skal vide, hvor man kan henvende sig og hvilke konsekvenser, ens handlinger kan have. Min historie kan forhåbentlig hjælpe andre med at tage en god beslutning.

til hende. De fandt ud af, at hun havde en hemmelig kæreste, og at hun ikke var jomfru. Hendes brødre, forældre og kommende mand gav hende så mange tæve, at hun endte i koma. Jasmin opfatter skrækhistorierne som en trussel og er bange. Hun har en dansk kæreste, Peter, som forældrene ikke kender noget til. Moren truer ofte med at få checket, om Jasmin er jomfru. Det er hun ikke. Og hun er overbevist om, at forældrene dræber hende, hvis de finder ud af det.

Jasmin har kendt Peter i to år. De arbejder sammen i bistroen, og han fortæller hende, at hun er smuk. Han får hende til at føle sig som den person, hun gerne vil være. Hver gang de skal

ses, foregår det i smug og under dække af, at hun er på arbejde. Jasmin har sat sine kolleger ind i sin situation og lavet en aftale om, at hun ikke holder pauser. Så kan hun spare timer op og tage nogle fridage indimellem, hvor hun kan tage hjem til sin Peter.

Jasmin ved, hun sætter sit liv på spil, hver gang hun er sammen med Peter. En dag er det da også lige ved at gå galt.

Afsløret

Jasmin har en fridag og tager hjem til Peter. Hans lejlighed er ved at blive renoveret, og der er byggerod overalt, så de vælger at tage hjem til hans mor. Jasmin

får pludselig en meget dårlig mavefornemmelse. Hun vil hjem. Nu. Hun beder Peter, der er helt uforstående, om at følge hende til stationen. Da Jasmin står af toget, ringer hun til sin far og beder ham om at hente hende. Han lyder meget vred.
- Gå hjem, jeg kommer om fem minutter.
Jasmin skynder sig at

slette Peters nummer og alle deres samtaler fra sin mobil. Hun ryster af skræk. Mon han har set hende? Hun har stadig sit arbejdstøj på og skynder sig op på sit værelse. Hoveddøren bliver revet op med et brag.
- Hvor har du været?!

Jeg havde dræbt jer begge!

Han råber, og hans øjne er opspilede af arrigskab. Han sveder og ryster.

- På arbejde. Hvorfor?

- Det tror jeg ikke på. Der var en, som ringede og sagde, at han havde set dig hos en dreng. Han har set dig flere gange.

Faren nævner Peters adresse. Jasmin afviser, at hun kender den.

- Jeg stod og ventede uden for et par timer. Hvis du var kommet ud med ham, havde jeg dræbt jer begge to. Du skal være glad for, at jeg ikke gik derind på grund af renoveringen.

Jasmin tror et øjeblik, at hendes far vil dræbe hende. Lige nu, lige på stedet.

- Jeg ved virkelig ikke, hvad du taler om. Jeg har været på arbejde. Spørg selv min chef!

Jasmin får til sidst faren overbevist om, at hun taler sandt. Men hun er trængt op i en krog. Han ved hvor Peter bor.

Mord bedre end selvmord

Efter episoden med fætteren skærer Jasmin sig selv i armen igen. Hun bliver glad og overgear af at skære i sig selv. Da hun møder Peter i bistroen, spørger han til den røde plet på hendes skjorte. Hun har stadig et

åbent sår, og det er blødt igennem.

- Det er bare saftvand, griner Jasmin og trækker sit bluseærme ned.

Peter tror ikke på hende, og han truer med at slå op. Han kan

ikke holde ud, at hun har det så dårligt og straffer sig selv.

Jasmin fortæller ham, hvad der er sket.

- Hør her. Det er torsdag i dag. I morgen er det fredag og på lørdag ... Der er du væk, siger Peter alvorligt.

Jasmin er bange. Hun har tidligere tænkt tanken; drømt om at flygte, men hun ved ikke, om hun tør.

- Dine forældre elsker dig ikke. Du kan ikke få det dårligere, end du allerede har det.

Jasmin begynder at blive overbevist. Hvis det ikke lykkes hende at flygte, er det alligevel mere værdigt at blive slået ihjel af sin familie end at begå selvmord. Hun gør det!

Hævner sig på mor

Det er en kølig lørdag morgen midt i januar, og Jasmin kysser sin sovende lillesøster for sidste gang. Hun har sit arbejdstøj på, da hun går ned i køkkenet og får madpakken af sin mor.

- Khuda-hafiz.

Farvel, jeg lader Gud passe på dig. Ordenes betydning er pludselig større, end de plejer at være. Hun kæmper for ikke at græde. Tanken om at hævne sig på sin mor gør hende ked af det. Hun vender ryggen til og forlader huset. Allerede efter de første skridt, bliver hun i tvivl.

Græder af frygt

Jasmin møder på arbejde klokken ni. I dag skal hun stå bag disken. Det gør det nemmere for hende at ringe rundt for at finde et sted at overnatte. Klokken 11 skal hun af sted - det er i frokostpausen. Hendes far kommer af og til og checker, om hun er på arbejde, men klokken 11 kan hun gå under dække af at være til frokost.

Jasmin begynder at græde. Hele tanken om at flygte er for overvældende og skræmmende. Tom og Ingrid, to af hendes kolleger, kommer over for at trøste hende. De kender hendes baggrund, og hun fortæller dem om sine flugtplaner. Ingrid tilbyder straks, at Jasmin kan bo hos hende, så længe hun vil, og Tom vil gerne køre hende derhen.

Jasmin græder trøstesløst. Af frygt, nervøsitet og lettelse. Det er alvor. Hun flygter, og hun vender aldrig tilbage.

De kan finde på hvad som helst

Klokken bliver omsider 11. Både kæresten Peter og Jasmins veninde Rikke tager med. Tom kører bilen, og Peter sidder ved siden af førersædet. Ingrid har først

>> Hvis det ikke lykkes hende at flygte, er det alligevel mere værdigt at blive slået ihjel af sin familie end at begå selvmord. Hun gør det! <<

Identitetsskift er sjældne

Jytte Meinholt, som er forkvinde i LOKK (Landsorganisationen af Kvindekrisecentre), forklarer at det er de færreste, der som Jasmin vælger at starte helt forfra med en ny identitet.
- Det er et meget stort skridt at tage. Man skal sige farvel til alt, og der er ingen fortrydelsesret. Blot den mindste kontakt til nogen, man kendte fra før, kan få det hele til at vælte. Så der er ikke mange, der går så langt.

fri klokken 17, så de tager først hen til Rikke. Rikke sidder på bagsædet med Jasmin liggende henover sig. Hun må ikke blive set af nogen. Især ikke af pakistannere. Hun har stadig sit arbejdstøj på. Da de kommer til Rikkes hus, låner Jasmin en sort hættetrøje, som hun bedre kan skjule sig i.

Tiden går langsomt. Jasmin sidder i Rikkes sofa sammen med Peter med et tæppe hen over sig. Hun ryster af skræk. Hun tænker på, hvordan hendes forældre vil reagere. De kan finde på hvad som helst. Og hun er ikke i sikkerhed her. De kender Rikke, og måske dukker de op. Peter hvisker i hendes øre, at det hele nok skal gå.

Det bliver aften, og Jasmin og Peter går sammen over til Ingrids hus, der ligger fem minutter fra Rikkes lejlighed. Det er mørkt, og Jasmin er dækket med et sort tørklæde, så ingen kan genkende hende. Hendes hjerte banker hurtigere og hurtigere. Hun håber, at hun er i sikkerhed hos Ingrid.

Om natten sover både Peter og Jasmin på en madras i Ingrids stue. Det er første gang, de sover sammen. Det er kun anden gang, Jasmin sover ude. Første gang var på lejrskole i 4. klasse, hvor hun efter mange og lange diskussioner fik lov til at tage med.

På krisecenter

Ved seks-tiden begynder Jasmins mørkeblå Nokia 3310 at ringe. Igen og igen. Det er hendes forældre. Hun græder og ryster, hver gang mobilen vibrerer. Til sidst tager Peter hendes mobil, skiller den ad, tager SIM-kortet ud og knækker det midt over.

- Det er ikke det værd, siger han.

Jasmin overnatter hos Ingrid i to nætter. Om mandagen ringer Peter og fortæller hende, at han har snakket med Landsorganisation For Kvindekrisecentre, LOKK, og hun skal straks køres til et krisecenter langt væk. Peter har skaffet en bil med tonede ruder. Ingrid er ikke hjemme, så Jasmin efterlader en seddel til hende, hvor hun takker for hjælpen. Hun lægger sig på bagsædet. Køreturen er lang, og hun græder hele vejen. Hun tænker på sin familie, som hun aldrig får at se igen.

Det nye liv

Efter flere timers kørsel standser bilen. Jasmin sætter sig op. Kigger på bygningen. Det ligner et helt almindeligt hus. En sød dame kommer ud og tager imod dem. Hun viser dem indenfor og spørger kort ind til situationen. Der er meget lyst på gangene, og trapperne op til Jasmins værelse fortsætter i en uendelighed. Sådan føles det i hvert fald. Jasmins værelse er stort. Derhjemme delte hun værelse med moren og lillesøsteren; hun har aldrig haft så stort et værelse før. Der står et kæmpe skab langs den ene væg og en sofa til to personer langs den anden. Ved siden af skabet står der en seng. Der er et fjernsyn og en reol. Væggene er hvide, og værelset lyst. Jasmin bliver nødt til at sige farvel til Peter, men han lover at komme og besøge hende snart. Damen fra centeret giver Jasmin noget andet tøj. Hun lover, at det hele nok skal blive godt igen.

Fra Jasmin til Camilla

Krisecenteret hjælper hende med at finde en ny lejlighed og giver hende en alarm, som hun kan benytte, hvis der sker noget. Nogle uger efter flugten kommer en dame fra LOKK på besøg for at vejlede Jasmin

- FORTSÆTTES

12.000 kvinder søger hjælp hos krisecentre

- Danmark har 39 krisecentre, der tager sig af kvinder, som er udsat for fysisk og psykisk vold.
- Sidste år fik Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK) mere end 12.000 henvendelser.
- Hvert år er omkring 2.000 kvinder så hårdt ramt, at de flytter ind på et af centrene.
- I gennemsnit bliver kvinderne boende i lidt over en måned, mens centeret forsøger at tage hånd om deres problemer.

om hendes udseende. Hun skal farve sit lange, mørke hår lyst, og det skal klippes kortere. Hun skal gå med noget andet tøj, og hvis hun går med nederdel til daglig, skal hun gå med bukser nu. Hvis hun plejer at gå i mørke farver, skal farverne være lyse nu. Jasmin skal også gå med linser, der skjuler hendes naturlige øjenfarve, og hun skal cutte alle kontakter til sit gamle jeg. Hun skal skifte bank, telefonselskab, e-mail, optiker, skolevejleder, kommunekontakter – alt! Hun er ikke sine forældres datter mere.

Hun opdigter et nyt liv og tager et nyt navn. Nu er hun Camilla, og hun er adopteret. Camilla har ikke nogen søskende, og hendes far har hun ikke set i mange år. Moren taler hun ikke med. Det duer ikke at opdigte en lykkelig familie, for det vil kræve for mange løgne. Jasmin er glad for sin nye identitet som Camilla, og i dag er hun i gang med at færdiggøre sin uddannelse. Hun savner sin pakistanske familie meget og tænker på dem hver dag. Hendes største håb er, at hun en dag vil støde på sin mor, så moren kan se, at Jasmin er blevet lykkelig, selvom hun ikke har valgt det liv, som moren havde bestemt for hende.

Navne og steder er ændret i artiklen for at beskytte de medvirkende.

» Hun er ikke sine forældres datter mere. Hun opdigter et nyt liv og tager et nyt navn. «

Imam: Islam er imod tvangsægteskab

Mostafa Chendid er imam og talsmand for Islamisk Trossamfund i København. Han fortæller, at det er en forkert opfattelse, at islam og tvangsægteskab hænger sammen.

- Tvangsægteskaber har intet at gøre med islam. Det er ikke et spørgsmål om religion, men i stedet om kultur og traditioner. Det bør altid være kvinden, der i sidste ende selv bestemmer, hvem hun vil giftes med.

